

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. บทสรุป

การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจเป็นการดำเนินการทางปกครองของผู้บังคับบัญชา ซึ่งก่อให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลง หรือระงับซึ่งสิทธิหน้าที่ในสถานะทางกฎหมายของข้าราชการตำรวจ และอยู่ภายใต้หลักนิติรัฐ กระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยต้องเป็นการดำเนินการที่กฎหมายให้อำนาจและหน้าที่ไว้จึงจะสามารถกระทำได้ และกฎหมายที่ให้อำนาจหน้าที่ไว้ นั้น ต้องมีความชัดเจน รัดกุม ทันต่อสภาพการณ์ คุ่มครองประโยชน์สาธารณะและต้องให้ความเป็นธรรมกับผู้ถูกดำเนินการอย่างเท่าเทียมกัน มีหลักเกณฑ์ที่ป้องกันมิให้ถูกกีดกันแกล้ง หรือถูกดำเนินการทางวินัยอย่างไม่เป็นธรรมแก่ข้าราชการตำรวจผู้ถูกดำเนินการทางวินัยดังกล่าวด้วย

วินัย หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ข้อบังคับสำหรับควบคุมความประพฤติของคนในสังคมให้เรียบร้อยดีงาม เป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกัน จะได้อยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุข จึงเห็นได้ว่า การดำเนินการทางวินัยนั้นถือเป็นเครื่องมือขององค์กรหรือหน่วยงานที่มีบุคคลหลาย ๆ คนมารวมกันเป็นองค์กรหรือหน่วยงานเดียวกันเพื่อให้เกิดการควบคุมความประพฤติเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรหรือหน่วยงานนั้น ได้ตั้งเอาไว้ แต่ไม่ใช่ใช้ไปในแนวทางเพื่อการกีดกันแกล้ง โดยไม่คำนึงถึงวัตถุประสงค์ขององค์กรหรือหน่วยงานของตน

ดังนั้นการดำเนินการทางวินัยจึงมีความจำเป็นที่ทุกองค์กรต้องมี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับหน่วยงานของรัฐและถือว่าเป็นมาตรการทางปกครองที่ฝ่ายบริหารคือผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามที่กฎหมายให้อำนาจหน้าที่ไว้ เพื่อใช้ในการควบคุมกำกับดูแลงานบริหารด้านบุคคล เพื่อให้งานในหน้าที่ขององค์กรหรือหน่วยงานของรัฐสามารถเดินหน้าโดยการปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในองค์กรหรือ

หน่วยงานของรัฐนั้น ซึ่งการดำเนินการทางวินัยนั้นมีทั้งการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามแต่พฤติการณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำลงไป

การให้พักราชการ คือ การสั่งให้ข้าราชการพ้นจากตำแหน่งระหว่างการสอบสวนพิจารณาทางวินัย หรือระหว่างถูกฟ้องคดีอาญา หรือระหว่างต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และงดเบิกจ่ายเงินเดือนและเงินอื่น ๆ ที่จ่ายเป็นรายเดือน ตลอดจนเงินช่วยเหลือต่าง ๆ ไว้ก่อน ทั้งนี้ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะไม่ให้ผู้นั้นอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพื่อป้องกันมิให้เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา หรือมิให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น หรือเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ ในประการอื่น และถ้าสอบสวนพิจารณาได้เป็นความสัจยว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็จะได้สั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตั้งแต่วันพักราชการได้ด้วย

การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน คือ การให้ข้าราชการผู้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาออกจากราชการ ขาดจากตำแหน่งและอัตราเงินเดือนไว้ก่อนระหว่างการสอบสวนพิจารณาหรือเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา

จากการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการสั่งพักราชการและสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกรณีข้าราชการตำรวจต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 นั้น มีสาเหตุมาจาก

1.1 ปัญหาไม่มีการรับฟังความเห็นของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้ถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ทำให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจมีดุลพินิจที่กว้างเกินไปไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ว่า การให้คงอยู่ในหน้าที่ราชการ อาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ นั้น จะต้องเสียหายจากการปฏิบัติหน้าที่ที่ถูกกล่าวหาอยู่เท่านั้น จะพิจารณาความเสียหายในกรณีอื่นไม่ได้ ดังนั้นในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นย่อมรู้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใดบ้าง ซึ่งจะเกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา และเป็นการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะไปในตัว

1.2 ปัญหาไม่มีการกลั่นกรองโดยคณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณาก่อนพักราชการและสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น ถือว่ามีความร้ายแรงเทียบเท่ากับการปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ซึ่งหากผลการสอบสวนทางวินัยเสร็จสิ้นแล้วพิจารณาแล้วว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ผู้บังคับบัญชาต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาการลงโทษก่อนจึงจะสามารถลงโทษได้ ดังนั้นการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนก็เช่นเดียวกัน สมควรอย่างยิ่งต้องมีการกลั่นกรองจากคณะกรรมการกลั่นกรองก่อนมีคำสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเช่นกัน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา และเป็นการไม่สร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นกับผู้ถูกกล่าวหาโดยไม่จำเป็น

1.3 การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 นั้น ต้องเป็นเป็นการสั่งเพื่อรอฟังผลการสอบสวนทางวินัยเท่านั้น จะสั่งเพื่อรอฟังผลการสอบสวนทางคดีอาญาหรือฟังผลคดีอาญาไม่ได้ ดังนั้นแล้ว กรณีข้าราชการตำรวจต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตหรือถูกกล่าวหา นั้นมีระเบียบยกเว้นไว้ที่ไม่ต้องมีการดำเนินการทางวินัย หรือกรณีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีดังกล่าวได้ เนื่องจากไม่ใช่กรณีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อาจทำให้เกิดปัญหาว่าเมื่อการสืบสวนยังไม่แล้วเสร็จ แต่ในคดีอาญานั้นหากมีการฟ้องร้องคดีต่อศาลแล้วศาลพิพากษาลงโทษจำคุกไม่รอลงอาญาแต่ได้รับการประกันตัวออกมาต่อสู้คดีชั้นศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา หรือถูกลงโทษจำคุกแต่รอลงอาญาและมีการอุทธรณ์ ฎีกา ในระหว่างนั้นแม้คำพิพากษาของศาลจะพิจารณาว่าการกระทำของข้าราชการตำรวจดังกล่าวเป็นความผิด ผู้บังคับบัญชาก็ไม่สามารถใช้กฎหมายเพื่อคุ้มครองหน่วยงานของตนเพื่อลดความเสียหายที่จะเกิดขึ้นได้ เนื่องจากกฎหมายไม่ได้ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาในการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลคดีอาญาได้ กฎหมายให้อำนาจผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนทางวินัยอย่าง

ร้ายแรงเท่านั้น ทำให้การดำเนินการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในกรณีดังกล่าวไม่ทันต่อเหตุการณ์ในสภาพความเป็นจริงได้เช่นเดียวกัน

1.4 ปัญหาทบทวนคดีของกฎหมายไม่มีความชัดเจนในการปฏิบัติ กรณีข้าราชการตำรวจต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญาหลายเรื่องเมื่อมีการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในเรื่องหนึ่งไปแล้ว แล้วภายหลังปรากฏว่ามีการกระทำเช่นนั้นอีกบทบัญญัติของกฎหมายสามารถตีความไปได้หลายแนวทางและไม่สอดคล้องต้องกัน ทำให้การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีหลังนั้น ไม่มีความชัดเจนว่าเป็นเหตุที่เกิดขึ้นก่อนมีการดำเนินการในเรื่องแรกแล้วมาปรากฏในภายหลัง หรือเป็นกรณีที่เกิดขึ้นในภายหลังจากดำเนินการในเรื่องแรกไปแล้ว จึงจะสามารถดำเนินการได้ จึงทำให้การปฏิบัติเกิดปัญหาไม่มีความชัดเจนไม่เกิดความเป็นธรรมกับผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ หากใช้บทบัญญัติดังกล่าวไปในทางกลับกันแก่ผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าว

1.5 ปัญหาทบทวนคดีของกฎหมายมีความซ้ำซ้อน การดำเนินการทางวินัยกรณีข้าราชการตำรวจถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ซึ่งในการบริหารงานบุคคลคือการดำเนินการทางวินัยซึ่งเป็นมาตรการทางปกครองที่ต้องได้รับการตรวจสอบในการกระทำเดียวกันนั้นจากหน่วยงานเดียวและต้องไม่มีความซ้ำซ้อนในการดำเนินการดังกล่าว แต่การดำเนินการในกรณีถูกกล่าวหาดังกล่าวนั้นนอกจากผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยและมีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ยังมีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่เป็นหน่วยงานกลางมีอำนาจในการดำเนินการดังกล่าวได้อีกและเมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีมติอย่างไรแล้วผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมตินั้น จึงเห็นว่ามีซ้ำซ้อนกันในข้อกฎหมายดังกล่าวก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ หากผู้บังคับบัญชามีการกลับแก้งไม่รอดมติคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ดังกล่าว

2. ข้อเสนอแนะ

จากบทสรุปดังกล่าวมาข้างต้นเพื่อให้ลดปัญหาในการปฏิบัติตามกฎหมาย และเพื่อสร้างบรรทัดฐานให้เกิดเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เกิดความเป็นธรรมในการปฏิบัติ จึงเสนอแก่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 และ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2547 ดังต่อไปนี้

2.1 โดยให้ยกเลิกพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 95 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง และบัญญัติใหม่ จากข้อความเดิม

“ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษผู้มีอำนาจตามมาตรา 72 หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัยได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัยว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่นก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้วหากภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้มีอำนาจตามมาตรา 72 หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา 84 และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้”

บัญญัติใหม่เป็น “ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา 72 หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. มีอำนาจสั่ง

พักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้ ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้อง ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการ หรือกลับเข้ารับราชการ ในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและ ระดับเดียวกันหรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ กฎ ก.ตร. กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมี คุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ ก่อนแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่ง ได้การกระทำความผิดไว้ก่อนในขณะที่เป็นข้าราชการตำรวจอยู่ก่อนแล้ว ผู้มีอำนาจ ตามมาตรา 72 หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. มีอำนาจดำเนินการ สืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา 84 และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้”

บัญญัติเพิ่มเติมวรรคหกของมาตรา 95 มีข้อความว่า “ภายใต้บังคับพระราช- บัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้บังคับบัญชามีอำนาจดำเนินการตามความในมาตรานี้ได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องมาให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่”

2.2 กำหนดให้มีคณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณาก่อนการสั่งพักราชการหรือสั่ง ให้ออกจากราชการไว้ก่อนกรณีข้าราชการตำรวจต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูก ฟ้องคดีอาญา

เพื่อทำให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ถูกกล่าวหา และให้มีการกลั่นกรองจาก คณะกรรมการกลั่นกรองอย่างรอบคอบเสียก่อน ก่อนที่จะนำมาตรการในการสั่งพัก ราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมาบังคับใช้ หากคณะกรรมการกลั่นกรอง มีความเห็นอย่างไรจึงดำเนินการตามความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรอง เพราะมาตรการ นี้ต้องใช้เมื่อมีความจำเป็นเท่านั้น เนื่องจากมีขั้นตอนในการสอบสวน ระยะเวลาในการ สอบสวน และสามารถลงโทษกำหนดไว้อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องนำ

มาตรการดังกล่าวมาใช้โดยไม่จำเป็น จึงเห็นสมควรให้มีคณะกรรมการถ่วงถ่วง
พิจารณาก่อนการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

2.3 แก่ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
พ.ศ. 2547

โดยยกเลิกบทบัญญัติในข้อ 2 จากข้อความเดิมว่า “การสั่งให้ข้าราชการ
ตำรวจพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาทาง
วินัย ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้
เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน
กฎ ก.ตร. นี้”

บัญญัติใหม่เป็น “การสั่งให้ข้าราชการตำรวจพักราชการหรือให้ออกจาก
ราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้ ระยะเวลาให้
พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการ
สอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎ ก.ตร. นี้”

ยกเลิกบทบัญญัติในข้อ 3(1) จากข้อความเดิมว่า “ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการ
สอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการ
ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ
และผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และผู้มีอำนาจดังกล่าว
พิจารณาเห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ”

บัญญัติใหม่เป็น “ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำ
ความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือ
เกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงาน
อัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และผู้มีอำนาจรับฟังความเห็นของผู้บังคับบัญชา
ชั้นต้นมาประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการ
เสียหายแก่ราชการ”